

अभिवर्षण (von वर्ष mit अभि) n. das *Beregnen*: (वर्षयेयुः) अथो प्रगाह-
णामभिवर्षणम्. Āc. 12, s. Kāc. 41. das *Regnen*: यथा काले अभिवर्षणम्
R. Gora. 1, 21, 15.

अभिवर्षिन् (wie eben) adj. *beregnend*: यत्नोममवर्षाभिवर्षिणीम् R.
1, 28, 22.

अभिवहन् (von वह् mit अभि) n. das *Herbeifahren* Nir. 4, 16.

अभिवार्तम् (von अभि + वात) adv. *gegen den Wind* Çat. Br. 4, 1, 3, 9.

अभिवाद (von वद् mit अभि) m. 1) *Begrüßung*: प्रत्युत्थानाभिवादाभ्याम्
M. 2, 120. 122. 123. 126. — 2) *beleidigende Reden* AK. 1, 1, 5, 14. Vgl. अ-
तिवाद.

अभिवादक (wie eben) adj. 1) *salutatorius*, mit dem acc.: आगतो ऽस्मि
भवत्तमभिवादकः N. 21, 22. — 2) *höflich* AK. 3, 1, 28. H. 349.

अभिवादन (wie eben) n. *Begrüßung* AK. 2, 7, 40. H. 844. Āc. 12,
8. M. 2, 121. 124. 125. 210. 217. MBh. 1, 1835. R. 2, 58, 14. 4, 55, 13. 5, 31,
27. Kāc. zu P. 8, 2, 83. पादामि° R. 3, 13, 24. 19, 26. Sā. 1, 37. अभिवादन-
विधि Verz. d. B. H. No. 1022. — Vgl. अभिवन्दन.

अभिवादिन् (wie eben) adj. *aussagend, beschreibend*: तदभिवादिन्येष-
मर्भवति Nir. 2, 16. 3, 13. 9, 4. u. s. w.

अभिवाद्य (wie eben) 1) adj. *der Begrüßung würdig*: अभिवाद्याभिवा-
द्यान् R. 1, 42, 4. 2, 68, 16. Divja - Av. in Burn. Intr. 266, N. — 2) ein
Bein. Çiva's Çiv.

अभिवान्यवत्सा (von अभिवान्य [von वन् mit अभि] + वत्स) f. (sc. गो)
eine Kuh, die ein angewöhntes (fremdes) Kalb nährt: अभिवान्यवत्सायाः
पयसा जुहुयादन्यद्वैततपयो यदभिवान्यवत्साया अन्यद्वैतदमिकोत्रं यत्प्रे-
तस्य At. Br. 7, 2. Daneben die Form अपिवान्यवत्सा Kāc. 80. 82.

अभिवास (von वस्, वसति mit अभि) m. *Wohnung*: °गृहेषु Kāurap.
36. in Harib. Chrest. 233; bei Boulen: अति वास°. Vgl. अधिवास.

अभिवैसम् (अभि + वासम्) adv. *über dem Kleide* Çat. Br. 1, 3, 1, 14.

अभिवाह्य (von वह् mit अभि) n. das *Hingeführtwerden*: कव्यकाव्या-
भिवाहाय M. 1, 94.

अभिविधि (von धा mit अभि + वि) m. *vollständiges, allgemeines Zu-
sammenfallen* P. 2, 1, 13 (Sch.: तेन विना मर्यादा । तत्सकितो ऽभिविधिः).
3, 3, 44 (Sch.: = क्रियायाः कात्स्न्येन संबन्धः). 5, 4, 53 (Sch.: बहूनां व्य-
क्तीनामेकदेशेनान्यथाभावा ऽभिविधिः । कात्स्न्येनैकव्यक्तेः सर्वावयवेना-
न्यथाभावः). 1, 4, 89, Vārt. 1, 1, 14, Kār.

अभिविमान (अभि + विमान) adj. *von ungeheurer Ausdehnung* (?)
आत्मानम् Kānd. Up. 5, 18, 1.

अभिवीर (अभि + वीर) adj. *von Mannen umgeben*, von Indra RV.
10, 103, 5.

अभिवृद्धि (von वर्ध् mit अभि) f. *Zuwachs, Vermehrung, Gedeihen* Suçr.
1, 276, 6. 2, 40, 7. 32, 3. राष्ट्रामि° M. 7, 109.

अभिवेग (von विज् mit अभि) m. das *Bedenken, Ueberlegung*: असत्सु
नै ऋतिः सान्निवेगो (unreg. Krasis) यत्सुन्वते यत्नमानाय शितम् RV.
10, 27, 1.

अभिव्यक्ति (von व्यञ्ज् mit अभि + वि) f. *Offenbarwerdung, Erschei-
nung* Çvetāçv. Up. 2, 11. P. 8, 1, 15. Suçr. 1, 44, 15. 16. Sāh. D. 23, 19.
60, 20.

अभिव्यञ्जक (von व्यञ्ज् im caus. mit अभि + वि) adj. *offenbarend, zur*

abstr. °काल ebend. 3.

अभिव्यादान (von दा, ददाति mit अभि + वि + आ) n. das *Wiederaufneh-
men, Wiederholung*: अभिव्यादानं च विवृत्तिपूर्वं कण्ठे ता आपो वसा ए-
ति दीर्घे RV. Prāt. 14, 28.

अभिव्याधिन् (von व्यध् mit अभि) adj. *verwundend*: मा नो विद्व्या-
धिने मो अभिव्याधिने विद्वन् AV. 4, 19, 1.

अभिव्यापक (von आप् im caus. mit अभि + वि) adj. *vollständig in
sich aufnehmend* Siddh. K. zu P. 1, 4, 45.

अभिव्याप्ति (von आप् mit अभि + वि) f. *allseitiges Durchdringen, all-
seitiges Umfassen* AK. 3, 3, 6. H. 1317. dadurch अभिविधि umschrieben
P. 5, 4, 53, Sch.

अभिव्याप्य (wie eben) n. *Ausdehnung* (einer Vorschrift u. s. w.), *Gül-
tigkeit*: अभिव्याप्यापकर्षणमपवर्गः Suçr. 2, 558, 5.

अभिव्याहार (von हार् mit अभि + वि + आ) m. 1) das *Aussprechen,
Reden*: अथ यो वेदेदमभिव्याहारीति स आत्माभिव्याहाराय वाक् Kānd.
Up. 8, 12, 4. मगादिमन्त्राभिव्याहारेण Sā. zu Çat. Br. 3, 2, 1, 37. — 2) *Be-
nennung* Nir. 1, 13. 10, 16.

अभिव्याहारिन् (wie eben) adj. *sprechend*: कोकिलाभि° wie ein K.
P. 6, 2, 80, Sch.

अभिवृद्ध (von वृद्ध् [verwandt mit वल्ग] mit अभि) m. *Abschüttelung*:
पासो तिस्रः पञ्चाशतो ऽभिवृद्धैरुपावपः RV. 4, 133, 4.

अभिर्शंसन (von शंस् mit अभि) n. 1) *Beleidigung*, mit dem gen. des obj.:
तत्रियस्य M. 8, 268. — 2) *Beschuldigung*: मिथ्याभि° Jāñ. 3, 289.

अभिर्शंसिन् (wie eben) adj. *beschuldigend*: मिथ्याभि° Jāñ. 3, 285.

अभिर्शङ्का (von शङ्क् mit अभि) f. 1) *Misstrauen gegen Jmd* (gen.): सु-
हृदाम् R. 6, 66, 26. — 2) *Besorgnis vor Etwas*: वाष्पपाताभिर्शङ्का Ka-
thās. 21, 70.

अभिर्शपन (von शप् mit अभि) n. das *Verleumden* AK. 1, 1, 5, 11, Sch.

अभिर्शप् (von शप् mit अभि) f. das *Schelten, Verwünschung*: यदृशसो नि-
शसोभिर्शप्तोपारिम् RV. 10, 164, 3.

अभिर्शस्त s. u. शंस् mit अभि und अनभिर्शस्त.

अभिर्शस्तक (von अभिर्शस्त) adj. 1) *beschuldigt, angeklagt, auf dem ein
Makel ruht* Jāñ. 1, 223. 2, 70. — 2) *aus Fluch entsprungen*: व्याधयः
Suçr. 1, 89, 19.

अभिर्शस्ति (von शंस् mit अभि) f. 1) *Verwünschung*: अद्यै पद्वीर्भव ब्रा-
ह्मणास्याभिर्शस्त्या AV. 12, 3, 6, 12. तितित्तते अभिर्शस्तिं जनानाम् RV. 3,
30, 1. — 2) *Fluch, Verdammung* s. v. a. *Unglück*: नमो न हृपे ऋमा
मिनाति पूरा तस्या अभिर्शस्तेरधीहि RV. 4, 71, 10. त्वं नो अस्या अमतेरुत
नृधोऽभिर्शस्तेरव स्पृधि 8, 83, 14. अमुत्रभूयादध् यद्यमस्य बर्कस्पते अभिर्श-
स्तेरमुञ्चः VS. 27, 9. RV. 1, 91, 15. 93, 5. 7, 13, 2. 94, 3. 8, 19, 26. 10, 39, 6.
104, 9. VS. 2, 5. — 3) *concret Verwünscher, Verflucher*: अभिर्शः शत्रुप्र-
त्येतु विद्वान्प्रतिदहन् अभिर्शस्तिमरातिम् AV. 3, 1, 1. 2, 1. इत्की चिकित्वा
अभिर्शस्तिमेतामये यो नो मर्षयति हृपेन RV. 5, 3, 7. 8, 78, 2. — 4) *Tadel*
Çat. Br. 3, 4, 2, 14. Vgl. अनभिर्शस्ति. *schlechter Ruf, böser Leumund* (अप-
वाद, लोकापवाद) H. an. 4, 98. MED. t. 186. *Anklage, Beschuldigung*:
इमो मिथ्याभिर्शस्तिं कृत्तस्य (obj.) Hariv. 2089. — 5) *das Bitten, Betteln*
AK. 2, 7, 32. H. c. 94 (अभिर्शस्ति). H. an. MED.